

megnehezítené a már meghozott zsidóellenes intézkedések érvényesítését, az áttelepítés pedig az adott időpontban kivihetetlen, mert hiányoznak hozzá a jogi és technikai feltételek.

Hitler szemrehányást tett, hogy a magyar katonák csapnivalóan harcoltak, Kállay defetista magatartást tanúsít, Magyarország háborús részvételét a minimumra akarja csökkenteni, ha nem egyenesen azon mesterkedik, hogy átállítsa az országot a másik oldalra, mint ahogy a magyar megbízottak isztambuli és sokfelé másutt tapasztalható tevékenységéből ez gyanítható. A bűnlajstromon szerepelt az a vád is, hogy Kállay védi a zsidókat. Horthy azzal érvelt, hogy a zsidókat megfosztották szinte minden életlehetőségüktől, de megölni talán mégsem lehet őket. Ribbentrop – aki szintén jelen volt a megbeszélésen – azzal vágott vissza, hogy más megoldás nincs: vagy megölik a zsidókat, vagy koncentrációs táborokba küldik őket. Hitler Lengyelország példáját hozta fel, ahol „azokat a zsidókat, akik nem akartak dolgozni, agyonlőtték, akik nem voltak képesek dolgozni, elpusztultak”. Mint kifejtette, a zsidókkal úgy kell eljárni, mint a tüdőbaj kórokozóival, ha nem akarjuk, hogy megfertőzzék az egészségeseket, mert „azok a nemzetek, amelyek nem pusztítják el a zsidókat, maguk pusztulnak el”⁶².

Horthy nem készült föl teljesen arra, hogy kényes politikai kérdések megvitatásába bocsátkozzék bele, mégis mindent megtett, hogy megvédelmezze Magyarország álláspontját, és elhárította Hitler ismételt kívánságát, hogy menessze Kállayt.

A németek a legkevésbé sem voltak megelégedve azzal, ahogy Horthy reagált a követeléseikre. Goebbels 1943. május 8-án a következőket jegyezte be naplójába:

A zsidókérdést a legkevésbé kielégítően Magyarországon oldották meg. A magyar államot átszövik a zsidók, és legutóbbi tárgyalásaik során Hitler nem tudta meggyőzni Horthyt afelől, hogy az eddigieknél is sokkal szigorúbb intézkedésekre van szükség. Maga Horthy családiról is alaposan össze van fonódva a zsidókkal, és ellenáll minden olyan próbálkozásnak, hogy a zsidó problémához erélyesebben nyúljon hozzá. Egész sor emberieségi ellenérvet sorakoztatott fel, amelyek azonban a legkevésbé sem alkalmazhatók erre a helyzetre. Amikor a zsidókról van szó, egyszerűen nincs helye az emberieségnek. A zsidókkal végezni kell. A Führer óriási erőfeszítéseket tett, hogy megnyerje Horthyt a saját álláspontja számára, de ez csak részben sikerült.⁶³

1943. május 7-én, miután Horthy hazatért Magyarországra, hosszú levelet küldött Hitlernek, és ebben válaszolt a Führer által felvetett kérdésekre.⁶⁴ Bármennyire kitért is minden részletre, a levél mégsem győzte meg Hitlert, annál is kevésbé, mert Veessenmayer a márciusi–áprilisi magyarországi látogatásáról készült jelentésével rációlt a Horthy levelében foglalt állításokra.